

σημοῦσι τὸν Τιτᾶνα Ἄθηνᾶ καὶ Ἑραιοστος, ἡ
 ἤδη οἰνοχοεῖ αὐτῷ νέκταρ.
 Ἐν Ἀθήναις, Σεπτέμβριος, 1878.

E ZILLER
 Ἀρχιτέκτων.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἤθεκαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετᾶφρασις Γ. Ζωχιου.]

31.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν εἶχεν ἐλάττωμα,
 δὲν ἤθελε μετὰ τσσαύτης ἡδονῆς παρατηρεῖ
 τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων.

32.

Ἡ ζηλοτυπία τρέφεται ἐν τῇ ὑποψίᾳ, τρέπεται
 δὲ εἰς μανίαν ἢ καταπαύει, ἅμα τῆς ὑποψίας
 τὸν τόπον καταλάβῃ ἢ βεβαιότης.

33.

Ἡ ὑπερηφάνεια ἀναλαμβάνει ἑαυτὴν πάντοτε
 καὶ οὐδὲν ἀποβάλλει ποτὲ, οὐδ' ὅπταν τῇ ματαιότητι
 ἀποτάσσεται.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐπὶ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην θέλει σταχυολογεῖ ἕκ τοῦ
 ξένου περιοδικοῦ τύπου καὶ μεταδίδει ἐνίοτε ἢ Ἐστία εἰς
 τοὺς ἀναγνώτας αὐτῆς ὅσα νομίζει τῆς προσοχῆς αὐτῶν
 ἄξια εὐφραδὰ ἀνέχοντα, ἢ πνευματικῶν μικρολογήματα, προ-
 σπαθούσα κατὰ τὸ δυνατόν, ὅπως μὴ ἐλαττοῦται διὰ τῆς
 μεταφράσεως ἢ πρωτότυπος αὐτῶν χάρις. Σ. τ. Δ.

4.

Ἄγγλος τις ἱερεὺς ἔπασχεν ἐλαφρὰν ἀρθρίτιδα.

— Τί πρέπει νὰ κάμω; ἠρώτησε τὸν ἰατρὸν
 τοῦ.

— Νὰ πίνης καθ' ἡμέραν ἕνα ποτῆρι πούντζ
 μὲ ῥῶμι.

— Δύσκολον.

— Διατί;

— Κατεδίκασα πάντοτε ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος
 τὰ πνευματικῶν ποτᾶ ὁ κόσμος ὅλος τὸ γνωρίζει.
 Τί θὰ εἰπῇ ἡ ὑπηρετρία μου, ὅταν τῆς πα-
 ραγγεῖλω νὰ μοῦ κάμη πούντζ;

— Ζήτησέ της ὀλίγον ζεστόν νερόν, καὶ κάμη
 το μόνος σου.

— Δὲν θὰ τὸ ἐννοήσῃ;

— Εἰπέ της ὅτι τὸ θέλεις διὰ ξυράφισμα.

Μετὰ τινὰς μῆνας, παρερχόμενος ὁ ἰατρὸς πρὸ
 τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως, κρίνει καλὸν νὰ ἐρωτήσῃ
 περὶ τῆς υγείας του. Βλέπει δὲ τὴν ὑπηρετρίαν
 ὠχρὰν, μελαγχολικὴν καὶ καταβεβλημένην.

— Τί κάμνει ὁ αὐθέντης σου; ἐρωτᾷ ἀνή-
 σχος.

— Δὲν εἶνε καλὰ, ἰατρέ μου.

— Πῶς; τί ἔχει;

— Τὸ μυαλό του φαίνεται νὰ ἦνε πειραγμένο.

— Τὸ μυαλό του; πῶς;

— Πέντε φοραὶς τὴν ἡμέρα ξυρίζεται.

2.

Συνοικεσίου προκειμένου ἢ εἰκοσάετις γυνὴ ἐ-
 ρωτᾷ συνήθως περὶ τοῦ μελλονύμφου:

— Ποῖος εἶνε;

Ἡ τριακοντούτις:

— Τί κάμνει;

Ἡ τεσσαρακοντούτις:

— Ποῦ εἶνε;

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὡς πότε νομοσχέδια καὶ νομοδιορθώσεις
 Καὶ ὑπαλλήλων ἄκαρποι διορισμοὶ κ' ἐξώσεις
 Καὶ ἄλλοι ἀνοργάνιστοι, κ' εἰς μάτην κ' ἀενάως
 Κινήσεις, προπαρασκευαί, καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς χάος;

Τί μὲ τὰ ξένα χρήματα τρυφῶμεν τῶν ἀνθρώπων,
 Χωρὶς νὰ φέρωμεν καρπὸν κἀνένα εἰς τὸν τόπον;

Ὡς πότε δανειζόμεθα μὲ τόκους ὑπερέργους,
 Εἰς ὑποθήκας βάλλοντες καὶ κάμπους μας καὶ λόγγους;

Τὸ ἔθνος, ἄσωτος υἱὸς πατρὸς εὐκαταστάτου,
 Ζῆ δίδον εἰς ἐνέχυρον τὰ ὑποστατικά του,
 Κ' εἰς τὴν σπατάλην ἀναιδῶς καὶ τὴν παραλοσίαν
 Νὰ φάγῃ τὴν πατρῶν του ζητεῖ περιουσίαν.

Ἐχάσαμεν καὶ ἄνομεν πᾶν αἰσθημα γενναῖον
 Κανείς μας δὲν ἐργάζεται διὰ πατρίδα πλέον,
 Καὶ ὅλοι ξένην ἄμπελον ὡς νὰ τὴν θεωρῶμεν.

Τὴν γῆν τῆς ἀνασκάπτωμεν, τὰ κλήματά της σπῶμεν.
 Τὸ ἔθνος μας, φυράματος λαμπροῦ κ' εὐτυχεστάτου,
 Στερεῖται καὶ τὴν ἔμφυτον ἐλαστικότητά του,

Ὡς κώδων ὅστις ἔχασε τὸν παλαιὸν του ἦχον,
 Ὡς ξίφος ὅπου σκωρῆ κρεμάμενον στὸν τοίχον.

Βῆμα κανὲν δὲν κάμνομεν εἰς νόμους οὐδ' εἰς φῶτα,
 Καὶ ἄθλια εἶν' ὅλα μας καὶ ὅλα σεσηπῶτα.

Καίριον καὶ πλοῦτον ὀσπανάς ἡ μισθωτὴ Ἀργία,
 Τὰ δύο πάσης ἔθνικῆς ὑψώσεως στοιχεῖα.

Ἐν ὑπουργετον ἄμορφον, κατακολωθεμένον,
 Κυλίσεται ὡς στέλεχος σαθρὸν κ' ἐκρίζωμένον.

Τοιοῦτον ἢ διχόνοια, τοιοῦτον καρπὸν φέρει,
 Καὶ τώρα δρεπανίζομεν τῶν φατριῶν τὰ θέρη.

Ἄν ἡμῶν τέκνον μακρὸν τοῦ Μεξικίου, τῆς Κίνας,
 Καὶ πάροικος προσωρινὸς εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας,
 Μὲ πόσον τότε γέλωτα θὰ ἔβλεπα ἐμπρός μου

Τὸ κωμικὸν πανόραμα τοῦ νέου τούτου κόσμου!
 Ὑπάλληλοι ἀληθινοὶ αὐτοὶ δὲν εἶν' οἱ τόσοι,

Ἄλλ' ὑπαλλήλους εἰς σκηνὴν θεάτρον παριστάωσι.
 Αὐτοὶ ποῦ στέκουσιν μὲ χρσοῦς ἀργύρου βαρυτάτους

Ἀστεῖως ὑποκρίνονται τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Κράτους.
 Ἴδὲ αὐτοὺς τοὺς εἰς βαθμὸν κατώτερον σπουδάρχας.

Δὲν εἶναι παρὰ κωμῶδοι καὶ παίξουν τοὺς νομάρχας.
 Πλαστὰ εἶν' ὅλα καὶ ψευδῆ καὶ μίμων παραστάσεις.

Ἐκεῖνοι μὲ τὰ σχήματα, μὲ τῶν ποδῶν τὰς τάσεις,
 Οἱ τὸσον ἀπαράλλακτοι μ' εὐστρόφους σχοινοβάτας,

Ἐποκρίται, νὰ μιμηθῶν ζητοῦν τοὺς διπλωμάτας.
 Αἱ φράσεις ὅπου κωδωνοῦν συχνὰ τὰ στόματα των

Ψυχρὰ εἶν' ἐκστηθήματα καὶ ἦχοι αὐτομάτων.
 Στὸ στήθος των τὸ εὐκαιρὸν δὲν κατοικεῖ καρδία,
 Καὶ εἶναι οἱ γενναῖοι μας ἢ γλώσσα, ἢ κοιλία.

(Ἀλέξανδρος Σούτσος.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ἐκδίδονται 1885
 ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, ἐξ ὧν
 486 ἐφημερίδες καὶ 598 περιοδικὰ ἐν Λονδίνο.
 Ἐκ τῶν ἐφημερίδων 542 εἶνε φιλελεύθεροι, 331
 συντηρητικαὶ, 71 συντηρητικαὶ φιλελεύθεροι,
 944 εἰς οὐδεμίαν ἀπόχρωσιν ἀνήκουσαι. Ἐκ
 τῶν περιοδικῶν, 398 πραγματεύονται ἀποκλει-
 στικῶς θρησκευτικὰ ζητήματα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ εἰ-
 κονογραφημένων ἐφημερίδων καθ' ἑκάστην αὐ-
 ξάνει ἤδη ἐκδίδονται 827 τοιαῦται, ἐξ ὧν 33
 δημοσιεύουσι χρωμολιθογραφίας.

14 ἡμερίδες πραγματοποιούνται ζητήματα τῆς ἐργατικῆς τάξεως, 104 δὲ δημοσιογραφικὰ ὄργανα ὑπάρχουσι τῶν συλλόγων τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων.

Ἐσχάτως ἐπωλήθησαν ἐν τοῖς ἵπποστασίοις τοῦ Middle-Park, ἐν Λονδίῳ, 145 ἔκλεκτοι ἵπποι ἀντὶ φρ. 1,252,030. Ὁ ὀραιότερος τούτων, Scottish-Chief καλούμενος, ἠγοράσθη παρὰ τοῦ κ. Blenkiron ἀντὶ φρ. 130,000. Εἰς τὰ ἵπποστάσια ταῦτα, ἅτινα ἔχουσιν εὐρωπαϊκὴν φήμην, ἐπωλήθη ἐν ἔτει 1872 ὁ περίφημος γαλλικὸς ἵππος Παλαιστῆς ἀντὶ 25,000 λιρῶν στερλινῶν, ἧτοι 650,000 φράγκων!

Περίεργον ἀπόφασιν ἐξέδοτο κατ' αὐτὰς ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τῆς Πράγας, πρωτεύουσος τῆς Βοημίας· «θεωροῦντες, λέγει τὸ ἐν λόγῳ θέσπισμα, ὅτι τὰ μακρὰ φορέματα ἐγείρουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς κόβιν ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν υγιείαν, ἀπαγορευόμεν τὴν ἐνδυμασίαν ταύτην ἐν ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς.» Ἡ δημοτικὴ τῆς Πράγας ἀρχὴ ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς μ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τῶν κυριῶν.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1878 εἰσῆχθησαν ἐν Γαλλίᾳ βιβλία ἀξίας φρ. 2,406,000, ἐξήχθησαν δὲ βιβλία, χαλκογραφίαι καὶ φωτογραφίαι ἀξίας φρ. 10,335,000.

Ἡ ἀθηρὰ πόλις Μίσκολτς ἐν Οὐγγαρίᾳ κατεστράφη πρὸ μικροῦ ἄρδην ὑπὸ φρικώδους τυφῶνος. Οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων ἀπέθανον, αἱ οἰκίαι ἅπασαι κατεκλύσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκρήγματος τῶν νεφελῶν καὶ αἱ ὁδοὶ ἠφανίσθησαν ὑπὸ τῆς πλημμύρας· ἔνιοι ἐκ τῶν σωθέντων ἔπαθον τὰς φρένας ὑπὸ τοῦ τρόμου.

Ἡ ἀξία τῶν κατασκευαζομένων ἐτησίως ἐν Γαλλίᾳ στηθοδέσμων (corsets) ἀνέρχεται εἰς δεκαεπτὰ ἑκατομμύρια φράγκων. Τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν στηθοδέσμων τούτων ἐξάγεται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἐκ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἀποσπῶ τὰ ἐπόμενα· Διεθνῆς ἔκθεσις τοῦ χάρτου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ προϊόντων ἔληξε πρὸ μικροῦ ἐν Βερολίῳ. Μεταξὺ πλήθους ἄλλων ἐκτεθέντων περιεργῶν πραγμάτων ἀναφέρομεν βαρέλια ἐκ χάρτου ζερέα καὶ ἐλαφρά, οἰκίαν ἐκ χάρτου καὶ θερμάστραν ἐκ χάρτου, ἐν ἧ δύνανται τις νὰ καύσῃ καϊάνθρακα μανδύλια καὶ ὑφάσματα, ἅτινα κατασκευάζονται ἐκ λεπτῶν λωρίδων χάρτου, αἵτινες διὰ μηχανισμοῦ καθιστῶνται λεπταὶ ὡς νήματα καὶ τότε ὑφαίνονται τὰ λινᾶ καὶ βαμβάκινα ὑφάσματα.

Οἱ ἄγγλοι ἄλιεις τῆς κομητείας Δόρσετ ἔχουσιν ἴδιον περίεργον τρόπον πρὸς σύλληψιν τῶν ἀγρίων χηνῶν. Τὰ ζῶα ταῦτα ἔχουσιν ἀκοὴν λεπτοτάτην, εἶνε ὑποπτα λίαν καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προσεγγίσῃ εἰς αὐτὰ τὸν αἰσθάνονταί παραυτὰ· ὅθεν καὶ τὸ κυνήγιον αὐτῶν εἶνε ἐκ τῶν δυσκολωτάτων. Οἱ ἄλιεις λοιπὸν ἐπενόησαν πρὸς σύλληψιν τῶν χηνῶν τούτων τὴν ἐξῆς

τέχνην. Ἐπὶ δοκῶν μαλακοῦ ξύλου προσκολλῶσι μικροὺς ἰχθῦς καὶ τὰς ἀφίνουσιν ἐπιπλευσάσας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Οἱ χῆνες βλέπουσι μακρόθεν τοὺς ἰχθῦς καὶ ἐφορμῶσι νὰ τοὺς ἀρπάσωσι. Ἄλλ' ἀντὶ τὰ συλλάβωσι συλλαμβάνονται, διότι ἐν ᾧ μετὰ μερίστης δυνάμεως ἐπιχειροῦσι νὰ καρφώσωσι διὰ τοῦ ῥάμφους τῶν τοῦς ἰχθῦς, τὸ δέξυτατον τοῦτο ῥάμφος τῶν ἐμπήγνυται εἰς τὸ μαλακὸν ξύλον καὶ οὕτως ὁ ἄλιεὺς προσερχόμενος παραλαμβάνει τὴν ἄγρην τοῦ εὐκολωτάτα.

Μέχρις ἐπ' ἐσχάτων ἡ διὰ θαλάσσης εἰς Σιθρίαν μεταβάσις ἐνομιζέτο πρᾶγμα δυσκολώτατον ἢ μὴ ἀδύνατον, τοῦλάχιστον κοπιωδέστατον. Ἄλλ' ὁ σουηδὸς καθηγητῆς Νορδενσκιόλδ διὰ τῶν ἀνακαλύψεων τοῦ κατέστησε τὸν εἰς Σιθρίαν πλοῦν εὐκολώτατον σχετικῶς. Ὅσονόπω δὲ ἰδρύεται μεταξὺ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῶν βορείων τῆς Σιθρίας ἐμπορικὴ διὰ θαλάσσης τακτικὴ συγκοινωνία.

Αἱ ἡμερίδες τῆς Βερόνης ἀφηγοῦνται ὡς ἐξῆς ἐκδίκησιν χελιδόνων, ἣν μάρτυρες αὐτόπαι βεβαιούσι· Πυργίτης εἰσῆλθεν εἰς φωλεὰν χελιδόνος, ἧτις θέλουσα νὰ ἐκβάλῃ τὸν ἐχθρὸν συνῆψε πρὸς αὐτὸν μάχην δεινὴν καὶ αἰματηράν. Ἀλλὰ τέλος ὁ πυργίτης ὑπερίσχυσε καὶ ἐξέβαλε τῆς φωλεᾶς τῆς τὴν χελιδόνα κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἄλλ' ἡ χελιδὸν ἀφ' οὗ ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἐξηφανίσθη, ἐπανῆλθεν ἀκολουθουμένη ὑπὸ τάγματος χελιδόνων. Οἱ δὲ παρατυχόντες εἶδον τότε θέαμα παράξενον. Πᾶσαι αἱ χελιδόνες εἶχον τὸ ῥάμφος τῶν πλῆρες χύματος, ἐπιπεσοῦσαι δὲ κατεκάλυψαν τὴν φωλεὰν διὰ τοῦ χύματος θάψασαι τὸν πυργίτην ζωντανόν, δικαίως οὕτω τιμωρηθέντα.

Πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ περὶ τὸν Βεσούβιον σιδηρόδρομος ὅμοιος τῷ ἐν Ἑλβετίᾳ ἀνερχομένῳ εἰς τὸ ὄρος Ριγκί. Διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου δύναται πᾶς τις ἀνερχόμενος νὰ φθάσῃ ἀκόπως εἰς τὸν κρατῆρα. Τὸ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ ἔσται 840 μέτρων. Ὁ δ' ἐπὶ τοῦ ὄρους σταθμὸς ἔσται 420 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων ἡ ἀτμομηχανὴ καὶ ἐκάστη σιδηροδρομικὴ ἄμαξα ἔχει μηχανήμα τελευταίας ἐφευρέσεως δι' οὗ ἡ ἄμαξοστοιχία ἴσταται εὐθύς.

Ἡ παγκόσμιος ἐτησίᾳ σταφυδοπαραγωγὴ ὑπερβαίνει τὰ 3 ἑκατομμύρια σατήρων. Ἡ Ἑλλάς παράγει κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως 1,345,000 σατ.
Εἰς ΑΝΑΦΟΘΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Προκειμένου νὰ θέσῃς τὸν ἐν βαρελίοις οἶνον εἰς φιάλας, ἐκλεξον τοιαύτας ὅσον ἔνεστι βαθέος πρασίνου χρώματος. Αἱ τοιοῦτου χρώματος φιάλαι καλλιτεροῦσαι τὸν οἶνον.